

3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych poprzez wskazanie w zaskarżonej decyzji sprawozdania z dochodzenia prowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych („OLAF”) i zakończonego w dniu 26 lipca 2016 r., które to sprawozdanie nie zostało przekazane skarżącej. Tak więc strona skarżąca nie została wysłuchana i nie mogła skutecznie się bronić, ponieważ sekretarz generalny odmówił przekazania jej dokumentów leżących u podstaw zaskarżonej decyzji.
4. Zarzut czwarty, dotyczący braku osobistego zbadania akt przez sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego. Zdaniem strony skarżącej ograniczył się on do powtórzenia sprawozdania OLAF i nie przeprowadził osobiście analizy sytuacji skarżącej.
5. Zarzut piąty, dotyczący nieistnienia faktów stanowiących poparcie zaskarżonej decyzji oraz związanej z nią noty debetowej (zwanych dalej „zaskarżonymi aktami”) z uwagi na nieprawidłowość przyjętego stanu faktycznego.
6. Zarzut szósty, dotyczący odwrócenia ciężaru dowodu. W tej kwestii strona skarżąca uważa, że to nie do niej należy przedstawienie dowodu na pracę swojej asystentki parlamentarnej, lecz – przeciwnie – do właściwych organów należy udowodnienie, że jest inaczej.
7. Zarzut siódmy, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności poprzez brak uzasadnienia dochodzonej kwoty w szczegółach oraz w odniesieniu do metody jej obliczenia, co zakłada, że asystentka parlamentarna nigdy dla skarżącej nie pracowała.
8. Zarzut ósmy, dotyczący nadużycia władzy poprzez przyjęcie zaskarżonych aktów w celu pozbawienia strony skarżącej, posłanki do Parlamentu Europejskiego, środków na wykonywanie mandatu.
9. Zarzut dziewiąty, dotyczący nadużycia proceduralnego. Strona skarżąca uważa, że sekretarz generalny – w celu uniknięcia obowiązku przesłania jej będącego w jego posiadaniu sprawozdania OLAF – w sposób niezgodny z prawem przesłał wniosek o przekazanie tego sprawozdania do OLAF, który takiego przekazania nie dokonał.
10. Zarzut dziesiąty, dotyczący dyskryminującego traktowania oraz istnienia fumus persecutionis, ponieważ sytuacja towarzysząca niniejszemu sporowi jest wymierzona wyłącznie przeciwko skarżącej i jej partii.
11. Zarzut jedenasty, dotyczący naruszenia niezależności posła oraz skutków braku mandatu wiążącego. Zaskarżone akty mają zdaniem skarżącej niewątpliwie na celu ograniczenie swobody wykonywania mandatu poselskiego skarżącej poprzez pozbawienie jej środków finansowych niezbędnych do wykonywania jej zadań. Ponadto posłanka nie może otrzymywać od sekretarza generalnego instrukcji do sposobu wykonywania mandatu pod groźbą kar finansowych.
12. Zarzut dwunasty, dotyczący braku niezależności OLAF, ponieważ organ ten nie oferuje żadnej gwarancji bezstronności i uczciwości i jest zależny od Komisji Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2017 r. – Kuka Systems/EUIPO (Matrix light)

(Sprawa T-87/17)

(2017/C 104/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci B. Maneth i C. Huch-Hallwachs)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „Matrix light” – zgłoszenie nr 14 779 714

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie R 886/2016-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.
-